Lieta Nr.C29663113
Nr.C-1188/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 9.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Mikulāne
ar tiesas sēdes sekretāri S.Stipravieti,
piedaloties atbildētājam /pers. A/,
2015.gada 26.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA ražošanas komercfirmas „LEBENS" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 22.maijā SIA ražošanas komercfirma „LEBENS" cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu, kura 2013.gada 18.jūnijā tika precizēta un kurā cita starpā norādīts, ka 2010.gada 1.maijā starp prasītāju un SIA „LAUDA BALTIC" ticis noslēgts līgums par preču pārdošanu Nr.L4-47/10, saskaņā ar kuru SIA „LAUDA BALTIC" apņēmusies 30 dienu laikā norēķināties ar prasītāju par celtniecības un apdares materiāliem, savukārt atbildētājs /pers. A/ kā galvotājs apņēmies nodrošināt SIA „LAUDA BALTIC" saistību savlaicīgu un pienācīgu izpildi.

2010.gada 1.oktobrī, 2010.gada 28.oktobrī u n 2010.gada 10.novembrī, pamatojoties uz 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB3961/2010, 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB4551/2010 un 2010.gada 10.novembra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB4746/2010, atbildētājs saņēmis preci par kopējo summu Ls 3291,09 apmērā, no kuriem SIA „LAUDA BALTIC" samaksājusi tikai Ls 546,10, tāpēc izveidojies parāds Ls 2744,99 apmērā.

Ņemot vērā minēto, prasītāja aprēķinājusi līguma 6.2.punktā pielīgto līgumsodu par laiku no 2010.gada 31.oktobra līdz 2013.gada 9.aprīlim Ls 2744,99 apmērā un likumiskos procentus par laiku no 2010.gada 31.oktobra līdz 2013.gada 9.aprīlim par kapitāla lietošanu Ls 394,89 apmērā. 2010.gada 23.novembrī un 2011.gada 16.februārī atbildētājam ticis nosūtīts brīdinājums par saistību izpildi, uz kuru atbildētājs nebija atsaucies.

Lai gan ar Biznesa šķīrējtiesas 2011.gada 7.oktobra spriedumu lietā Nr.6 no SIA „LAUDA BALTIC" ticis piedzīts parāds un šķīrēj tiesas procesa izdevumi par kopējo summu Ls 5965,66 apmērā, parāda piedziņa no galvenā parādnieka nav bijusi iespējama, jo ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 29.oktobra lēmumu ticis uzsākts SIA „LAUDA BALTIC" maksātnespējas process.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1692., 1702.pantu, 1703.panta 2.punktu, 1716., 1722., 1759., 1760. un 1765.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparādu Ls 2744,99 apmērā, līgumsodu Ls 2744,99 apmērā un likumiskos procentus Ls 394,89 apmērā, kā arī samaksātos tiesas izdevumus un šķīrējtiesas procesa izdevumus Ls 487,65 apmērā.

2014.gada 26.marta tiesas sēdē prasītājas SIA ražošanas komercfirmas „LEBENS" pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un motīviem, papildus paskaidrojot, ka prasītāja 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB 3961/2010 un 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB 4551/2010 samaksai saņēmusi Ls 546,10, taču prasītājas pārstāve nevarēja atbildēt uz jautājumu, kurš bija veicis minētās summas samaksu.

Prasītājas pārstāve arī paskaidroja, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa atteica izpildu raksta izsniegšanu prasītājai, jo /pers. D/ nebija tiesīga parakstīt šķīrējtiesas līgumu. Savukārt kreditora prasījumu SIA „LAUDA BALTIC" maksātnespējas procesa ietvaros prasītāja nebija pieteikusi.

Tāpat prasītājas pārstāve paskaidroja, ka atbildētājs bija vērsies pie prasītājas ar lūgumu pagarināt preču pavadzīmēs noteikto samaksas termiņu, kā arī pēc prasītājas brīdinājumu saņemšanas nebija cēlis iebildumus.

2014.gada 26.marta tiesas sēdē atbildētājs /pers. A/ prasību neatzina, papildus paskaidrojot, ka viņš un SIA „LAUDA BALTIC" nebija parakstījuši šķīrējtiesas līgumu, līdz ar to Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa divas reizes atteica izpildu raksta izsniegšanu prasītājai. Turklāt atbildētājs nebija parakstījis prasības pieteikumā norādītās preču parādzīmes.

Prasītājas SIA ražošanas komercfirmas „LEBENS" pārstāvis uz 2015.gada 26.oktobra tiesas sēdi nebija ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu prasītājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta sestajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz tās juridisko adresi. No lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja ir saņēmusi tiesas pavēsti. Par pārstāvja neierašanās iemesliem prasītāja tiesai nebija paziņojusi, kā arī nebija lūgusi atlikt lietas izskatīšanu.

Šādos apstākļos tiesa nekonstatēja Civilprocesa likuma 209.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskatīja par iespējamu izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

2015.gada 26.oktobra tiesas sēdē atbildētājs /pers. A/ prasību neatzina, papildus paskaidrojot, ka viņš nebija piekritis šķīrējtiesas klauzulai, līdz ar to viņam nav pienākuma maksāt arī šķīrējtiesas procesa izdevumus. Turklāt atbildētājs nebija parakstījis prasības pieteikumā norādītās preču pavadzīmes, tās nebija parakstījusi arī prasītājas parakstttiesīgā persona.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi pušu tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1828.pants paredz, ka, ja

izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1832.pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Saskaņā ar Civillikuma 2109.pantu, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem. Atbilstoši Civillikuma 2033.panta noteikumiem pircējam ir pienākums samaksāt pirkuma maksu.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Civillikuma 1698.pants noteic, ka galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

No lietas materiālos esošās 2010.gada 1.maija līguma par preču pārdošanu Nr.14-47/10 kopijas (lietas 14.-17.lapa) redzams, ka 2010.gada 1.maijā starp SIA ražošanas komercfirmu „LEBENS", SIA „LAUDA BALTIC" un /pers. A/ tika noslēgts līgums, saskaņā ar kuru SIA ražošanas komercfirma „LEBENS" apņēmusies pārdot SIA „LAUDA BALTIC" atbilstoši tās pasūtījumam celtniecības un apdares materiālus, bet SIA „LAUDA BALTIC" apņēmusies šos materiālus saņemt un samaksāt par to atbilstoši šī līguma noteikumiem, savukārt atbildētājs /pers. A/ apņēmies kā pats parādnieks izpildīt no šī līguma izrietošās saistības.

Saskaņā ar minētā līguma 5.1.punktu SIA „LAUDA BALTIC" apņēmusies norēķināties ar prasītāju 30 kalendāro dienu laikā no preču pavadzīmes-rēķina parakstīšanas dienas, veicot pārskaitījumu uz prasītājas norēķinu kontu.

No lietas materiālos esošajām 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB3961/2010, 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB4551/2010 un 2010.gada 10.novembra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB4746/2010 kopijām (lietas 18.-20.lapa) redzams, ka 2010.gada 1.oktobrī, 2010.gada 28.oktobrī u n 2010.gada 10.novembrī SIA ražošanas komercfirma „LEBENS" izsniegusi, bet SIA „LAUDA BALTIC" saņēmusi preces par kopējo summu Ls 3291,09 apmērā.

Kā izriet no prasības pieteikuma un prasītājas pilnvarotās pārstāves 2014.gada 26.marta tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, iepriekš minēto preču pavadzīmju-rēķinu samaksai prasītāja saņēmusi Ls 546,10, līdz ar to neizpildīto parādsaistību apmērs ir Ls 2744,99.

No lietas materiālos esošā Valsts tiesu ekspertīžu biroja ekspertu 2014.gada 11.septembra atzinuma Nr.14-1071 (lietas 77.-80.lapa), kas sniegts, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.jūlija lēmumu par rokraksta ekspertīzes noteikšanu civillietā Nr.C29663113 (C-2783/14), izriet, ka noteikt, vai /pers. A/ ir izpildījis parakstus iepriekš minētajās pavadzīmēs, nebija iespējams izpētāmo parakstu vienkāršotās uzbūves ierobežotā un mazinformatīvā grafiskā materiāla dēļ.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka prasītāja bija saņēmusi parādsaistību daļēju izpildījumu, tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas gaitā netika iesniegti pierādījumi tam, ka prasītāja nebūtu piegādājusi SIA „LAUDA BALTIC" preci, bet atbildētājs nebūtu pieņēmis prasītājas piegādāto preci.

Saskaņā ar Civillikuma 1702.pantu, kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to paprieks pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1703.panta 2.punktu pret galvinieku celt prasību tūliņ var arī tad, ja ir pierādīta galvenā parādnieka faktiskā maksātnespēja vai par viņa mantu jau atklāts konkurss.

Tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas noteikumiem ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 27.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-86/2011 nostiprinātās atziņas, saskaņā ar kurām galvojuma akcesoritātes princips nav absolūts un tādos gadījumos, kad galvojuma kā papildu saistības daba nonāk pretrunā ar galvojuma mērķi, ir pieļaujami izņēmumi no tā. Galvojot par parādnieka saistībām, galvinieks uzņemas risku atbildēt kreditoram par parādnieka saistībām arī tad, ja pēdējais nonāktu finansiālās grūtībās. Ja galvenais parādnieks – komercsabiedrība izbeidzas (tā tiek izslēgta no komercreģistra, izbeidzot maksātnespējas procesu), galvojums no papildu saistības pārtop par patstāvīgu saistību, vienlaikus arī kreditora prasījums pret galvinieku no galvenajam prasījumam piederīga prasījuma kļūst par patstāvīgu.

Kā izriet no Maksātnespējas reģistrā publiski pieejamajām ziņām (lietas 91.-93.lapa), ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 13.aprīļa spriedumu lietā Nr.C30564012 tika pasludināts SIA „LAUDA BALTIC" maksātnespējas process, kurš ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 24.augusta lēmumu tika izbeigts, bet SIA „LAUDA BALTIC" 2015.gada 23.oktobrī – likvidēta.

Ņemot vērā to, ka lietas izskatīšanas gaitā netika iesniegti pierādījumi tam, ka SIA „LAUDA BALTIC" parādsaistības būtu pilnībā izpildītas, tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājai atlikušo pamatparādu par piegādāto preci Ls 2744,99 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta otro daļu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar 2010.gada 1.maija līguma par preču pārdošanu Nr.14-47/10 6.2.punktu par līgumā noteiktā maksājuma veikšanas termiņa kavējumu atbildētājs apņēmies maksāt prasītājai līgumsodu 0,5% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru nokavēto kalendāra dienu.

Kā redzams no lietas materiāliem (lietas 41.-45.lapa), 2011.gada 29.jūnijā SIA ražošanas komercfirma „LEBENS" cēlusi Biznesa šķīrējtiesā prasību pret SIA „LAUDA BALTIC" un /pers. A/ par parāda piedziņu, kas izriet no 2010.gada 1.maija līguma par preču pārdošanu Nr.14-47/10, 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB3961/2010, 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB4551/2010 un 2010.gada 10.novembra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB4746/2010.

Ņemot vērā to, ka 2011.gada 29.jūnijā SIA ražošanas komercfirma „LEBENS", vēršoties šķīrējtiesā ar prasību pret SIA „LAUDA BALTIC" un /pers. A/, faktiski vienpusēji izbeidza no 2010.gada 1.maija līguma par preču pārdošanu Nr.14-47/10 izrietošās tiesiskās attiecības, tiesa uzskata, ka līgumsods ir aprēķināms par laiku no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 28.jūnijam un tas veido Ls 2911,98. Savukārt no prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja samazinājusi aprēķināto līgumsodu līdz pamatparāda apmēram, proti, Ls 2744,99.

Vērtējot prasītājas pieprasītā līgumsoda apmēru, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta judikatūru, kas izveidojusies ar Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr.SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212 un saskaņā ar kuru jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Lai gan likums prasības celšanas laikā neparedzēja līgumsoda maksimālo apmēru, kā arī neaprobežoja to, tiesa atzīst, ka jebkuru tiesisko attiecību dalībniekiem atbilstoši Civillikuma 1.panta noteikumiem savas tiesības jāizlieto pēc labas ticības.

Tiesas ieskatā, prasītājas aprēķinātajam līgumsodam piemīt izteikti sodošs, nevis zaudējumu atlīdzinošs raksturs, jo līgumsoda apmērs var sasniegt 182,5% gadā un lietas izskatīšanas dienā tas veido 100% no piedzenamās pamatsummas, līdz ar to tas neliecina par prasītājas labticību, jo šāds līgumsods nodrošina prasītājai iespēju netaisni iedzīvoties uz atbildētāja rēķina, gūstot nesamērīgu labumu. Turklāt lietas izskatīšanas gaitā pierādījumi tam,

ka prasītājas aprēķinātais līgumsoda apmērs būtu samērots ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu apmēru, netika iesniegti.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods Ls 2744,99 apmērā ir nesamērīgs un līdz ar to tas ir samazināms līdz Ls 1098, kas, tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā ir taisnīgs un samērīgs līgumsoda apmērs par atbildētāja /pers. A/ pieļauto saistību izpildes nokavējuma raksturu un ilgumu, ievērojot arī to, ka prasītāja cēlusi vispārējās jurisdikcijas tiesā prasību pret atbildētāju tikai pēc 2,5 gadiem no saistību izpildes gala termiņa iestāšanās. Līdz ar to prasība daļā par līgumsoda Ls 1646,99 apmērā piedziņu nav pamatota.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 2035.pants noteic, ka pircējam no tā laika, kad viņš sācis pirkto lietu valdīt un lietot, jāmaksā pārdevējam par pirkuma maksu procenti.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1760.pantu likumiskie procenti (1759.p.) prasāmi nevis atsevišķi, bet reizē ar galveno saistību, un tādēļ tos nevar prasīt vēlāk, ja attiecīgā laikā par tiem bijis noklusēts vai galvenā parāda samaksa pieņemta bez piebilduma.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1762.panta 3.punktu 1760.pantā norādītā gadījumā pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi.

Kā ir atzīts juridiskajā literatūrā (sk., piemēram, Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R: Mans Īpašums, 2000, 258.lpp.), pieņemot vai prasot galvenās saistības izpildījumu, vienlaicīgi jāprasa arī likumiskie procenti vai vismaz jāizsaka piebildums. Kreditoram piebildums par procentiem jāizdara saprātīgā laika sprīdī. Ja prasību par galvenā parāda piedziņu ceļ tiesā, tad procentu prasījums var būt ietverts prasības pieteikumā, kā arī pieteikts tiesas procesa gaitā līdz tiesas izmeklēšanas pabeigšanai pirmajā instancē.

No lietas materiālos esošajām brīdinājumu, pasta iestādē nodoto sūtījumu saraksta un čeku kopijām (lietas 21.-26.lapa) redzams, ka 2010.gada 24.novembrī un 2011.gada 17.februārī prasītāja nosūtīja atbildētājam brīdinājumus ar pieprasījumu samaksāt pamatparādu un līgumsodu (soda naudu). Arī no 2011.gada 7.oktobra šķīrējtiesas sprieduma izriet, ka prasītāja nebija pieprasījusi likumisko kapitāla lietošanas procentu samaksu, pamatojoties uz 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB 3961/2010 un 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB 4551/2010.

Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1696.pantu galvinieka saistība vispār atbilst galvenā parādnieka saistībai, bet saskaņā ar Maksātnespējas likuma 63.panta pirmās daļas 3.punktu pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas apstājas aizdevuma (kredīta) lietošanas procentu pieaugums, likumisko procentu pieaugums, līgumsoda pieaugums (tajā skaitā procentos izteikta līgumsoda pieaugums), nokavējuma naudas pieaugums (nodokļu prasījumiem tiek apturēta tās nokavējuma naudas aprēķināšana, kura tiek noteikta kā procentu maksājums par nodokļu, nodevu un soda naudas samaksas termiņa nokavējumu).

Ņemot vērā to, ka prasītāja, saņemot ar nokavējumu pa daļām veiktos maksājumus no 2010.gada 1.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB 3961/2010 un 2010.gada 28.oktobra preču pavadzīmes-rēķina Nr.LEB 4551/2010 izrietošo parādsaistību izpildei, līdz pat prasības celšanai 2013.gada 22.maijā nebija pieprasījusi likumisko kapitāla lietošanas procentu samaksu, nebija novirzījusi saņemtos maksājumus kapitāla lietošanas procentu samaksai, kā arī pieņēmusi parādsaistību daļēju izpildījumu bez piebilduma, tiesa uzskata, ka prasītājai ir tiesības saņemt kapitāla lietošanas procentus, pamatojoties uz 2010.gada 10.novembra preču pavadzīmi-rēķinu Nr.LEB4746/2010, kuri aprēķināti par laiku no 2010.gada 11.decembra līdz 2012.gada 12.aprīlim no parāda summas Ls 1837,42 apmērā un veido Ls 147,40. Līdz ar to prasība daļā par likumisko procentu Ls 247,49 apmērā piedziņu nav pamatota.

Kā izriet no prasības pieteikuma, prasītājas ieskatā, atbildētājam /pers. A/ ir pienākums atlīdzināt prasītājai tās samaksātos šķīrējtiesas procesa izdevumus Ls 487,65 apmērā.

Ņemot vērā to, ka Civilprocesa likums paredz īpašu kārtību, kādā tiek izlemts jautājums par izpildu raksta izsniegšanu šķīrējtiesas nolēmuma piespiedu izpildei, kā arī to, ka vispārējās jurisdikcijas tiesa atteica izpildu raksta izsniegšanu Biznesa šķīrējtiesas 2011.gada 7.oktobra sprieduma lietā Nr.6 piespiedu izpildei, uzskatot, ka šķīrējtiesa izskatīja strīdu, kas tai nav pakļauts, par ko strīds, kā tas izriet no pušu tiesas sēdēs sniegtajiem paskaidrojumiem, lietā nepastāv, tiesa uzskata, ka atbildētājam nav pienākuma maksāt prasītājai šķīrējtiesas procesa izdevumus Ls 487,65 apmērā un tie ir jāuzņemas pašai prasītājai, jo tā nepamatoti vērsās šķīrējtiesā.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta pirmo daļu *euro* ieviešana neietekmē līgumu un citu tiesisko instrumentu nepārtrauktību. Atsauces uz latiem tiesiskajos instrumentos, kas pastāv dienā pirms *euro* ieviešanas dienas, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, ir uzskatāmas par atsaucēm uz *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Tādejādi parāda apmērs ir pārrēķināms no latiem uz *euro* atbilstoši neatsaucami fiksētajam *euro* maiņas kursam (1 EUR = 0,702804 LVL).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja /pers. A/ par labu SIA ražošanas komercfirmai „LEBENS" piedzenams pamatparāds Ls 2744,99 jeb 3905,77 EUR apmērā, līgumsods par laiku no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 28.jūnijam Ls 1098 jeb 1562,31 EUR apmērā un likumiskie procenti par laiku no 2010.gada 11.decembra līdz 2012.gada 12.aprīlim Ls 147,40 jeb 209,73 EUR apmērā, kopā piedzenot Ls 3990,39 jeb 5677,81 EUR. Savukārt prasība daļā par līgumsoda Ls 1646,99 jeb 2343,46 EUR apmērā, likumisko procentu Ls 247,49 jeb 353,15 EUR apmērā un šķīrējtiesas procesa izdevumu Ls 487,65 jeb 693,86 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva proporcionāli prasības apmierinātajai daļai Ls 324,62 jeb 461,89 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu Ls 6,60 jeb 9,39 EUR apmērā, kopā piedzenot Ls 331,22 jeb 471,28 EUR.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda (3905,77 EUR).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 97., 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA ražošanas komercfirmai „LEBENS", reģistrācijas Nr.50003179251, pamatparādu 3905,77 EUR apmērā, līgumsodu par laiku no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 28.jūnijam 1562,31 EUR apmērā, likumiskos

procentus par laiku no 2010.gada 11.decembra līdz 2012.gada 12.aprīlim 209,73 EUR apmērā un samaksātos tiesas izdevumus 471,28 EUR apmērā, kopā piedzenot 6149,09 EUR (seši tūkstoši viens simts četrdesmit deviņi *euro* un 9 centi).

Prasību daļā par līgumsoda 2343,46 EUR apmērā, likumisko procentu 353,15 EUR apmērā un šķīrējtiesas procesa izdevumu 693,86 EUR apmērā piedziņu noraidīt.

Noteikt SIA ražošanas komercfirmai „LEBENS", reģistrācijas Nr.50003179251, tiesības saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestā nesamaksātā pamatparāda (3905,77 EUR) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 23.novembrī.

Tiesnese (paraksts) L.Mikulāne